

Nyhedsbrev nr. 12 - september 2021 Hvornår var du sidst alene?

Kære Nyhedsbrevslæser. *"Sommeren er forbi nu og den nærmest fløj afsted. Tomhændet står du tilbage og kan slet ikke følge med".*

Sådan sang C.V. Jørgensen på albummet Tidens Tern fra 1980. Et album som i 2006 blev optaget i Kulturministeriets Kulturkanon. Fornemmelsen af resignation og afmagt kender de fleste af os. Særligt når hverdagen med madpakker, AULA, ForældreIntra, familieliv og fritidsliv presser sig på. Det kan for en stund sende tankerne i retning af Sisyfos. Sisyfos blev dømt til i evig tid, at rulle en sten op ad en bjergside. Men ved toppen ruller stenen igen ned til bjergets fod og Sisyfos må starte forfra.

Tilbage i 1980 var der dog hverken AULA, ForældreIntra eller sociale digitale medier. Forældre i en digital verden er *også* nødt til at forholde sig til digitale platforme. Både de af medierne, hvor I selv *profilerer* og holder jeres livlinjer levende, men også de sociale digitale medier, hvor jeres børn og unge lever en stor del af deres liv.

I den sommer som nu er forbi, håber jeg, at du oplevede digital frihed. Her taler jeg om tid, timer og stunder uden smartphones, iPads og TV? Måske var du så heldig at opholde dig et sted, hvor du ikke en gang kunne efterlade dig spor på et virtuelt Google-kort? Og med en nærværende tanke om at være "alene". Måske var du endda potentielt på vildspor?

I juli, lidt udenfor Silkeborg, kom jeg på vildspor. I løbesko. Uden digitale "krykker". Og uden ur. Ingen efterladte virtuelle Google-spor. Jeg fór vild i det moseområde, hvor den velbevarede Tollundmand blev fundet i en mose 2500 år efter, at han blev ofret eller straffet ved hængning. Min indre og ellers Google-outsourcete GPS måtte genoplives. Undervejs på vildvejen tænkte jeg på Christopher Columbus, som i 1492 endelig så land, på rejsen til Indien. 13.600 kilometer fra målet, lagde skibet *Santa María* til ved Amerikas bred!

Jeg løber eller går ikke for at fare vild, men for at være alene. Alene på den gode måde. Min familie er med i tankerne på hele turen. Løbeture eller vandreture uden digitale devices giver tankerum. Til alle de dejlige mennesker man omgås. Den gode ensomhed. Den bekræfter vigtigheden i de mellem menneskelige bånd, der betyder noget for os. Plads til at tankerne kan gå deres egne veje. Ro giver den dér særlige fornemmelse af frihed.

Men fordi vi er online, behøver vi ikke at isolere os. Virtual Reality kan ikke erstatte vores sanser. Børn og unge søger både digitale og analoge fællesskaber. De farer vild i dem. Præcis som os voksne de spejler sig i. At fare vild er ikke altid dårligt. Hverken online eller offline. Men I er dem, der skal rette GPS'en til, så jeres børn og unge igen får fodfæste.

Vi skal være alene - sammen med vores børn - på device-frie gåture i regnvej og nyde friske brombær ved hjemkomst. Det er sæson. Udvis nysgerrighed på børns og unges digitale og analoge liv. Så finder vi land. Jeg fandt ikke Amerika på min løbetur, men jeg fandt hjem.